

Większość codziennych czynności jest wykonywana w hałasie – wśród dźwięków z otoczenia i głosów innych osób. Z perspektywy psychologii poznawczej mimowolne postrzeganie i przetwarzanie hałasu wpływa na procesy poznawcze, m.in. utrudniając uczenie się, utrzymywanie informacji w pamięci w celu realizacji aktualnie wykonywanego zadania, czy też przypomnienie sobie potrzebnej informacji. Tematyka ta od lat jest przedmiotem badań psychologów zajmujących się problematyką pamięci i funkcjonuje pod hasłem wpływu dystrakcji audytorijnej na procesy pamięciowe. Niemniej jednak praktycznie nie badano do tej pory, w jaki sposób ludzie postrzegają wpływ dystrakcji na ich pamięć i czy – oraz jeżeli tak, to jak – próbują stosować strategie pozwalające na minimalizowanie negatywnego wpływu dystrakcji w zadaniach wymagających korzystania z pamięci. Innymi słowy, brak jest badań dotyczących tego, jak metapoznawcze procesy monitorowania i kontroli pozwalają lepiej radzić sobie z dystrakcją. Niniejszy projekt zakłada zastosowanie teorii i paradygmatów dotyczących metapoznania do badań nad wpływem dystrakcji audytorijnej na wykonanie zadania pamięciowego. Jako dystrakcja będzie służyć ludzka mowa – szczególnie trudny do zignorowania rodzaj dystrakcji, gdyż mowa przetwarzana jest mimowolnie pod kątem znaczenia nawet wtedy, kiedy nie nakierowujemy na nią uwagi. Pierwsza linia planowanych badań skoncentruje się na ocenie wstępnych *przekonań* dotyczących tego, w jaki sposób różne rodzaje dystrakcji – m. in. związanej czy niezwiązanej treściowo z wykonywanym zadaniem – wpływają na wykonanie zadań pamięciowych. Przekonania te będą badane u osób którym rodzaj dystrakcji będzie opisany, ale sami go nie doświadczą. Druga linia badań będzie się składać z eksperymentów badających to, w jaki sposób *doświadczenie* w zadaniach pamięciowych różnych rodzajów dystrakcji wpływa na modyfikację tych wstępnych przekonań. Trzecia linia badań będzie z kolei się koncentrować na tym, w jaki sposób dystrakcja wpływa na wykonanie zadania poprzez skłonienie ludzi do *zmiany strategii* uczenia się (np. poprzez poświęcanie więcej czasu na uczenie się w hałasie niż w ciszy). Oczekiwanyimi rezultatami są: 1) wypracowanie teorii dotyczących metapoznawczych aspektów dystrakcji, oraz 2) wzbogacenie istniejących teorii metapoznania o do tej pory ignorowany aspekt dotyczący metapoznawczego monitorowania i kontroli w obliczu czynników zewnętrznych takich jak hałas.